

Bilag

Nogle af udvalgets spørgsmål til ministeren for kulturelle anliggender og dennes svar herpå

Spørgsmål 2:

Hvorfor er det nødvendigt med en tilladelse, når det ikke er tilfældet i dag ved opstilling af en almindelig antenne?

Svar:

Udtrykket »parabolantenne« bruges i daglig tale om det samlede anlæg, som omfatter selve parabolantennen, en udendørs elektronikenhed (LNC-enhed), tilslutningskabel og en indendørs elektronikenhed (satellitmodtager).

Tilladelsen (og typegodkendelsen) retter sig mod de elektroniske enheder, og en sammenligning mellem en »parabolantenne« og en »almindelig antenne« er derfor ikke relevant.

Kravet om tilladelse følger af bestemmelsen i radiokommunikationslovens § 1, hvorefter oprettelse og drift af anlæg af enhver art for radiokommunikation (radioanlæg) på dansk territorium kun må ske med tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder.

Etablering og drift af anlæg til modtagning af programstof fra rundspredende satellitter (de såkaldte DBSer), hvoraf den første påregnes opsendt af Forbundsrepublikken Tyskland i år, kræver ikke tilladelse, idet der er tale om anlæg, der alene er indrettet til modtagning af radiospredning.

Overførsel af programstof via kommunikationssatellit er i princippet en lukket teletransport, hvor det i henhold til de internationale teleaftaler (ITU, INTELSAT, EUTELSAT) bl.a. påhviler vedkommende teleadministration at medvirke til, at kun den eller de modtagere, som afsenderen har bestemt, modtager det pågældende programstof. Dette sikres i praksis ved et krav om, at der skal indhentes en tilladelse, for hvilken det vil være et vilkår, at vedkommende programle-

verandør samtykker i modtagelsen af det pågældende programstof. Tilladelse vil endvidere kun blive givet, hvis anlægget opfylder typegodkendelseskrav, der er fastsat bl.a. med henblik på at undgå, at anlægget medfører forstyrrelser af andre teletjenester, herunder radiofoni og fjernsyn.

Det overvejes, hvorledes tilladelsessystemet kan smidiggøres mest muligt inden for rammerne af de nævnte internationale aftaler.

Spørgsmål 6:

Hvad er begrundelsen for, at der skal erlægges en afgift på 400 kr. hvert år?

Svar:

Det årlige gebyr på 400 kr. for en tilladelse til opstilling af en kommunikationssatellitmodtager, er søgt fastsat således, at det dækker udgifterne i forbindelse med administration af bestemmelserne for sådanne modtageanlæg. Der vil være udgifter ved at supplere og vedligeholde den nødvendige ekspertise på området, til deltagelse i nationalt og internationalt normarbejde samt til udfærdigelse og udgivelse af administrative og tekniske bestemmelser, vejledninger m.v. Hertil kommer udgifter i forbindelse med udstedelse af tilladelser og til arkiv og registrering. Endvidere vil der være udgifter til tilsyn og kontrol i marken med, at brugerne lever op til de gældende bestemmelser, og til behandling af støjklager fra brugerne af modtageanlæg eller fra andre radiobrugere, der forstyrres af modtageanlæg.

Da en stor del af ovennævnte udgifter vil være knyttet til den fortsatte drift af satellitmodtageanlæggene, findes det rigtigt, at gebyret for en tilladelse fastsættes som et årligt gebyr.